

สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (Islamic Republic of Pakistan)

เมืองหลวง อิสลามาบัต

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียใต้ บริเวณเส้นละติจูดที่ 33 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 70 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 796,095 ตร.กม.

อาณาเขต พรมแดนทางบกกระยะทาง 7,257 กม. และพรมแดนทางทะเลติดกับทะเลอาหรับกระยะทาง 1,046 กม.

ทิศเหนือ ติดกับจีน (438 กม.)

ทิศใต้ ติดกับทะเลอาหรับ (1,046 กม.)

ทิศตะวันออก ติดกับอินเดีย (3,190 กม.)

ทิศตะวันตก ติดกับอิหร่าน (959 กม.) และอัฟกานิสถาน (2,670 กม.) กับอิหร่าน (921 กม.)

ภูมิประเทศ ทางเหนือและตะวันตกเป็นที่ราบสูง ส่วนทางตะวันออกและใต้เป็นที่ราบและที่ราบลุ่ม ปากีสถานมียอดเขาสูงเป็นอันดับ 2 ของโลก คือ K2 หรือยอดเขา Godwin Austen (8,611 ม.)

ภูมิอากาศ พื้นที่ส่วนใหญ่มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง หนาวจัดในภาคเหนือ อุณหภูมิเฉลี่ย 21-23.5 องศาเซลเซียส มี 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูหนาว ระหว่าง พ.ย.-มี.ค. อุณหภูมิต่ำสุด 5 องศาเซลเซียส อากาศหนาวเย็นที่สุดใน ธ.ค. และ ม.ค. เดือนที่แห้งแล้งที่สุดคือ พ.ย. ฤดูร้อนระหว่าง เม.ย.-ก.ค. อุณหภูมิสูงสุดใน มิ.ย. สูงถึง 45 องศาเซลเซียส ฤดูฝนระหว่าง ก.ค.-ก.ย. ฝนตกมากที่สุดใน ก.ค. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 489 มม.ต่อปี ภัยธรรมชาติที่เกิดบ่อย ได้แก่ อุทกภัย ภัยแล้ง และแผ่นดินไหว

ประชากร 222,387,513 (พ.ย. 2563) ประกอบด้วยเชื้อสายปัญจาบ 44.7% ปชตุนหรือปาทาน 15.4% สินธี 14.1% Saraiki (แตกแขนงมาจากปัญจาบ) 8.4% โมฮาจิรี 7.6% บาโลช 3.6% และอื่น ๆ 6.3% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 34.82% วัยรุ่นถึงกลางคน (15-64 ปี) 60.83% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.35% อายุเฉลี่ยของประชากรปากีสถาน 67.79 ปี อายุเฉลี่ยเพศชาย 66.8 ปี อายุเฉลี่ยเพศหญิง 68.9 ปี อัตราการเกิด 21.6 คนต่อประชากร 1,000 คนอัตราการตาย 6.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.41%

ศาสนา อิสลาม 96.4% (ซุนนี 85-90% ชีอะฮ์ 10-15%) ที่เหลือ ได้แก่ ศาสนาฮินดู คริสต์ ซิกข์ และพุทธ

ภาษา ภาษาอูรดูเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาอังกฤษใช้ในการติดต่อธุรกิจ นอกจากนี้ ยังมีภาษาท้องถิ่นตามชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้แก่ ปัญจาบ 48% สินธี 12% ปสโต 8% บาโลจี 3% และภาษาถิ่นอื่น ๆ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 57.9% ชาย 69.5% หญิง 45.8% เด็กอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้ มีมหาวิทยาลัยประมาณ 130 แห่ง เป็นของรัฐบาล 71 แห่งและเอกชน 59 แห่ง โรงเรียนอาชีวศึกษา 730 แห่ง แบ่งระดับการศึกษาเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมต้น มัธยมปลาย และอุดมศึกษา

มีโรงเรียนสอนศาสนาทั้งของภาครัฐและเอกชน ซึ่งได้รับความนิยมจากประชาชนที่มีฐานะยากจน เนื่องจากผู้เรียนไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งค่าเล่าเรียน ที่พัก และค่าอาหาร อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสอนศาสนาหลายแห่งมักถูกโจมตีว่าเป็นแหล่งจัดหาสมาชิกใหม่ของกลุ่มก่อการร้าย

การก่อตั้งประเทศ เคยเป็นส่วนหนึ่งของอินเดียก่อนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักร ต่อมาได้ประกาศแยกดินแดนออกจากอินเดียเมื่อ 14 ส.ค.2490 ในช่วงแรกปากีสถานมีพื้นที่ทั้งทางฝั่งตะวันตกและตะวันออกของอินเดีย จนกระทั่งปี 2514 ได้เกิดสงครามกลางเมืองในพื้นที่ปากีสถานตะวันออก จนนำไปสู่การแบ่งแยกประเทศและจัดตั้งเป็นบังกลาเทศในปัจจุบัน

วันชาติ 23 มี.ค. (วันประกาศเป็นสาธารณรัฐ 23 มี.ค.2499)

การเมือง ปกครองแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และ นรม.เป็นผู้บริหารประเทศ แบ่งเขตการบริหารเป็น 4 รัฐ ได้แก่ รัฐบาลุจิสถาน รัฐปัญจาบ รัฐซินด์ และรัฐโคเบอร์-ปักตุนควา ส่วนเขต Federally Administered Tribal Areas-Fata ซึ่งแบ่งเป็น 7 เขต ได้แก่ Bajaur, Mohmand, Khyber, Orakzai, Kurram, North Waziristan และ South Waziristan รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐโคเบอร์-ปักตุนควา นอกจากนี้ พื้นที่แคชเมียร์ส่วนที่ปากีสถานครอบครอง แบ่งเป็นเขตบริหาร 2 เขต ได้แก่ Azad Kashmir และ Gilgit-Baltistan

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นผู้นำทางพิธีการ มาจากการสรรหาโดยวุฒิสมาชิก สมาชิกผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาแห่งรัฐ มีวาระ 5 ปี ทำหน้าที่แต่งตั้ง ครม. โดยผ่านความเห็นชอบจาก นรม. ส่วน นรม. เป็นผู้บริหารประเทศ มาจากการสรรหาของสมาชิกสภาแห่งรัฐ ปัจจุบันนาย อารีฟ-ฮูร-เราะฮ์มาน อัลวี เป็นประธานาธิบดี ส่วน นรม.เป็นผู้นำฝ่ายบริหาร โดยเป็นหัวหน้าหรือผู้แทนของพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากที่ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดย นรม.คนปัจจุบัน คือ นายอิมราน ข่าน ได้รับการสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่ง นรม.ปากีสถานเมื่อ ส.ค.2561

ฝ่ายนิติบัญญัติ : เป็นระบบ 2 สภา 1) วุฒิสภา สมาชิก 104 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรงและโดยอ้อม มีวาระ 6 ปีโดยจะมีการเลือกสมาชิกใหม่ครั้งหนึ่งทุก 3 ปี และ 2) สภาผู้แทนราษฎร สมาชิก 342 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรง 272 คน (สำรองสำหรับสตรี 60 คนและผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม 10 คน) วาระ 5 ปี

ฝ่ายตุลาการ : ระบบศาลประกอบด้วย ศาลสูงสุด ศาลอิสลาม ศาลสูง (มีในทุกรัฐและที่อิสลามาบัด) ศาลท้องถิ่นและศาลเฉพาะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ศาลคดีการฉ้อราษฎร์บังหลวง ศาลคดีอาชญากรรม และศาลคดีการก่อการร้าย ศาลอิสลามมีอำนาจในการตรวจสอบและตัดสินว่ากฎหมายใดขัดกับหลักอิสลาม และรัฐบาลก็จำเป็นต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักอิสลาม

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ 1) Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) เป็นพรรครัฐบาลปัจจุบัน 2) Pakistan Muslim League-Nawaz/PML-N 3) Pakistan Peoples Party (PPP) 4) Muttahida Qaumi Movement (MQM) หรือ United National Movement 5) Pakistan Muslim League Quaid-i Azam (PML-Q) 6) Jamiat-i Ulema-i Islam Fazl-urRehman (JUI-F) และ 7) Awami National Party (ANP)

เศรษฐกิจ ปากีสถานเป็นตลาดขนาดใหญ่ มีประชากรเป็นอันดับ 6 ของโลก และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเติบโตสูงขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมก่อสร้าง ระบบสาธารณูปโภค โทรคมนาคม ที่อยู่อาศัย ทำเรือ และสนามบิน ในปากีสถานขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่ยังมีข้อจำกัดด้านการผลิตไฟฟ้าที่มีไม่เพียงพอสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต นอกจากนี้ ปัญหาทางการเมือง ปัญหาความไม่สงบจากการก่อการร้าย และภัยธรรมชาติยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของปากีสถาน ส่งผลให้ปากีสถานยังอยู่ในบัญชีรายชื่อประเทศกำลังพัฒนา โดยประชากรมีรายได้ต่ำและว่างงานในอัตราที่สูง

ปีงบประมาณ 1 ก.ค.-30 มิ.ย.

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ปากีสถานรูปี (Pakistani Rupee/PKR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 170.30 ปากีสถานรูปี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 5.19 ปากีสถานรูปี (พ.ย.2564)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2564)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 270,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ : - 0.4%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,130 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 75,862,533 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 4.4%

อัตราเงินเฟ้อ : 10.7%

ผลผลิตทางการเกษตร : ฝ้าย ข้าวสาลี ข้าว อ้อย ผลไม้ ผัก นม เนื้อวัว เนื้อแกะ และไข่

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย อาหารแปรรูป เวชภัณฑ์ วัสดุก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับกระดาษ ปูน และกึ่ง

ดุลบัญชีเดินสะพัด : เกินดุล 792 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 1,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 23,350 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : สิ่งทอ (เสื้อผ้า ผ้าปูที่นอนและปลอกหมอน ผ้าฝ้ายและเส้นด้าย) ข้าว เครื่องหนัง เครื่องกีฬา เคมีภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรม และพรม

ประเทศคู่ค้า : สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร จีน เยอรมนี อัฟกานิสถาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสเปน

มูลค่าการนำเข้า : 52,436 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : น้ำมันปิโตรเลียม และผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม เครื่องจักร พลาสติก อุปกรณ์เกี่ยวกับการขนส่ง น้ำมัน กระดาษและกระดาษแข็ง เหล็กและเหล็กกล้า และชา

ประเทศคู่ค้า : จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐฯ อินโดนีเซีย และซาอุดีอาระเบีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ปิโตรเลียม (มีจำกัด) ถ่านหินคุณภาพต่ำ เหล็กกล้า ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ เกลือ และหินปูน

การทหาร กองทัพปากีสถานมีกำลังพล 653,800 นาย แบ่งเป็น ทบ. ทอ. และ ทร. มีหน่วย National Command Authority ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย บริหารกำลังพล ควบคุมดูแลการพัฒนานิวเคลียร์ และองค์กรทางยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังสำรองอีก 282,000 นาย ประกอบด้วย หน่วยยามชายฝั่ง กองกำลังส่วนหน้า หน่วยป้องกันภัยทางทะเล หน่วยปฏิบัติการจู่โจม และหน่วยรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

ทบ. มีกำลังพล 560,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถังหลักอย่างน้อย 2,496 คัน รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 1,605 คัน ปืนใหญ่อย่างน้อย 4,472 กระบอก บ.รบ 102 เครื่อง และ ฮ. 278 เครื่อง

ทร. มีกำลังพล 23,800 นาย ในจำนวนนี้เป็นกองการบินทหารเรือ 2,000 นาย และนาวิกโยธิน 3,200 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญได้แก่ เรือดำน้ำ 8 ลำ เรือฟริเกต 9 ลำ เรือตรวจการณ์ 17 ลำ และเรือลำเลียง 17 ลำ

ทอ. มีกำลังพล 70,000 นาย มีหน่วยป้องกันภัยทางอากาศ หน่วยจู่โจม หน่วยต่อต้านสงครามภาคพื้น หน่วยปฏิบัติการค้นหาและบรรเทาสาธารณภัย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ บ.รบ 425 เครื่อง บ.ขับไล่ 190 เครื่อง และ บ.ลำเลียง 33 เครื่อง

นอกจากนี้ ยังมีคณะผู้สังเกตการณ์ทางทหารของสหประชาชาติในอินเดียและปากีสถาน (UNMOGIP) อีก 43 นายจาก 10 ประเทศ (มีทหารไทย 4 นาย) และปากีสถานส่งกำลังพลกว่า 7,120 นาย เข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (UN) งบประมาณทางทหาร 11,204 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ปากีสถานเข้าร่วมในองค์กรระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือทั้งในฐานะสมาชิกและผู้สังเกตการณ์ ที่สำคัญ 62 แห่ง เช่น ARF, ECO, IAEA, NAM, OIC, SAARC, SCO, UNESCO, ASEAN (ในฐานะคู่เจรจา)

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีเป้าหมายพัฒนาด้านนิวเคลียร์อวกาศและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อุตสาหกรรมชีวภาค และเทคโนโลยีการสื่อสาร การพัฒนาด้านนิวเคลียร์ของปากีสถานมีความคืบหน้ามากจากความร่วมมือกับจีนในการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ ซึ่งเป็นที่เคลือบแคลงของสหรัฐฯ และอินเดีย เนื่องจากเกรงว่าปากีสถานจะใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนาเป็นอาวุธนิวเคลียร์ มีการประเมินว่าปากีสถานมีหัวรบนิวเคลียร์ประมาณ 100-120 ลูก

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 12 แห่ง ที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติจินนาห์ที่การาจี และท่าอากาศยานนานาชาติเบนาซีร์บูตโตที่อิสลามาบัด ฐานทัพอากาศมี 11 แห่ง สายการบินที่สำคัญของปากีสถานได้แก่ Pakistan International Airlines, Airblue และ Shaheen Air International เส้นทางรถไฟระยะทาง 11,881 กม. ถนนระยะทาง 263,942 กม. ท่าเรือที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือกวาดาร์ การาจี และกาซิม ด้านโทรคมนาคมมีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการ 3,104,415 เลขหมาย (ปี 2559) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 136,489,014 เลขหมาย (ปี 2559) ผ่านระบบ GSM GPRS EDGE รหัสโทรศัพท์ +9 2 รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .pk จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 44,608,065 คน (ปี 2560) จำนวนบัญชีสื่อสังคมออนไลน์ (Facebook) 27,000,000 บัญชีเว็บไซต์การท่องเที่ยว คือ <http://www.tourism.gov.pk>

การเดินทาง สายการบินไทยให้บริการเที่ยวบินตรงไปปากีสถาน 3 เส้นทาง ได้แก่ อิสลามาบัด ลาฮอร์ และการาจี รวมจำนวน 17 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ส่วนสายการบินอื่น ได้แก่ สายการบิน Pakistan International Airlines (PIA) ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติของปากีสถาน และแอร์อินเดีย ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง

นักท่องเที่ยวไทยขอรับการตรวจลงตราเพื่อเดินทางไปยังปากีสถานได้ที่ สอท.ปากีสถาน ณ กรุงเทพฯ สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และสามารถพำนักในปากีสถานได้เป็นเวลา 30 วัน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1. ปากีสถานบรรลุข้อตกลงหยุดยิงชั่วคราวเป็นเวลาหนึ่งเดือนกับกลุ่ม Tehreek-e-Taliban Pakistan-TTP (ระหว่าง 9 พ.ย.-9 ธ.ค.2564) โดยรัฐบาลตอลิบานเป็นตัวกลางในการเจรจา แต่โอกาสที่รัฐบาลปากีสถานจะบรรลุข้อตกลงสันติภาพกับกลุ่ม TTP เป็นไปได้น้อย เนื่องจากข้อเรียกร้องสำคัญของกลุ่ม TTP คือการแบ่งแยกดินแดนเพื่อปกครองตนเองโดยใช้หลักกฎหมายอิสลาม ทั้งนี้ ปากีสถานยังเสี่ยงจะเผชิญภัยคุกคามจากการก่อการร้ายจากกลุ่ม Islamic State (IS) มากขึ้น เนื่องจากกลุ่มตอลิบานปราบปรามสมาชิกกลุ่ม Islamic State Khorasan Province (ISKAP) ในอัฟกานิสถานอย่างจริงจัง ทำให้สมาชิกกลุ่ม ISKP บางส่วนหลบหนีข้ามพรมแดนเข้าปากีสถานและอาจก่อเหตุโจมตีผลประโยชน์ของปากีสถานได้

2. การเมืองปากีสถานปรับเปลี่ยนสู่ความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น อย่างไรก็ดี พัฒนาการประชาธิปไตยในปากีสถานยังคงไม่ราบรื่น โดยเฉพาะปัญหาการก่อการร้าย การคานอำนาจระหว่างรัฐบาลพลเรือนกับกองทัพ และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากปัญหาการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้ นรม.อิมราน ข่านของปากีสถานต้องเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นอันดับแรกพร้อมกับการดำเนินนโยบายการพัฒนาปากีสถานรูปแบบใหม่ (Naya Pakistan) ซึ่งต้องการเปลี่ยนแปลงปากีสถานเป็นรัฐอิสลามสวัสดิการ

3. ด้านต่างประเทศ นโยบายต่างประเทศของปากีสถานมุ่งเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศโดยเน้นการให้ความสำคัญกับจีนในฐานะประเทศที่มีบทบาทสำคัญในเอเชีย-แปซิฟิก ขณะเดียวกันปากีสถานมีเป้าหมายชักนำให้จีนเข้ามามีบทบาทเพิ่มขึ้นในการพัฒนาเศรษฐกิจของปากีสถาน ซึ่งสร้างความกังวลให้กับอินเดียและสหรัฐฯ ว่าอาจเป็นภัยคุกคามต่ออินเดียและสหรัฐฯ ในด้านยุทธศาสตร์การเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจโลก ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างปากีสถานกับอินเดียที่ไม่ราบรื่นนักมีความเสื่อมถอยยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหลังจากที่อินเดียประกาศยกเลิกมาตรา 370 และข้อกำหนด 35a ในรัฐธรรมนูญโดยปรับโครงสร้างเขตปกครองของรัฐจัมมูและแคชเมียร์ (Jammu & Kashmir-J&K) ออกเป็น 2 ดินแดนสหภาพ โดยปากีสถานระบุว่าจะใช้ทุกช่องทางเพื่อตอบโต้มาตรการที่ไม่ชอบธรรมนี้

ความสัมพันธ์ไทย-ปากีสถาน

สถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการเมื่อ 11 ต.ค.2494 ปัจจุบันไทยมี สอท.ไทย ณ กรุงอิสลามาบัด และ สกญ.ไทย ณ เมืองการาจี ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลรัฐชินด์และรัฐบาลูจิสถาน ไทยกับปากีสถานเป็นพันธมิตรที่ดีต่อกันมาอย่างยาวนาน โดยไทยสนับสนุนปากีสถานในการปรับสถานะเป็นประเทศคู่เจรจาเต็มรูปแบบของอาเซียน ส่วนปากีสถานเคยช่วยคัดค้านไม่ให้นำปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยเข้าสู่ที่ประชุมองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) ทำให้ปัญหาดังกล่าวยังไม่ถูกยกระดับเป็นปัญหาระหว่างประเทศ รวมทั้งไม่เคยแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนของภาคใต้ของไทย นอกเหนือจากกรอบของ OIC

ความสัมพันธ์ในเชิงการค้า ปากีสถานให้ความสำคัญกับไทยตามยุทธศาสตร์มองตะวันออก (Look East Policy) เพื่อลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ส่วนไทยให้ความสำคัญกับปากีสถานในฐานะตลาดส่งออกที่มีศักยภาพและมีประชากรมากเป็นอันดับ 6 ของโลก โดยเมื่อปี 2561 ปากีสถานเป็นคู่ค้าอันดับที่ 2 ของไทยในภูมิภาคเอเชียใต้ และอันดับที่ 35 ของไทยในตลาดโลก การค้าทั้งสองฝ่ายมีมูลค่า 1,689.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2560 คิดเป็น 8.84% โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบ 1,273.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อนึ่ง สินค้าส่งออกจากไทยไปปากีสถาน ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากปากีสถาน ได้แก่ สัตว์น้ำและอาหารทะเลแช่แข็ง พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้าผืน เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลม และสุรา

ไทยกับปากีสถานมีเป้าหมายจะลดอุปสรรคด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกัน ทั้งเชิงนโยบายด้านการผลักดันให้เกิดข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย-ปากีสถาน และการขยายเครือข่ายเพื่อเพิ่มความรู้และความเข้าใจระหว่างภาคเอกชนสองฝ่ายให้มากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการเจรจา FTA ระหว่างไทยกับปากีสถานมีความคืบหน้าอย่างมาก ซึ่งทั้งสองฝ่ายคาดหวังจะสรุปผลการเจรจาให้แล้วเสร็จตั้งแต่ปี 2563

ปัจจุบันมีคนไทยในปากีสถานประมาณ 1,198 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่สมรสกับชาวปากีสถาน 663 คน และนักศึกษาไทยในปากีสถาน 453 คน กำลังศึกษาอยู่ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และในโรงเรียนสอนศาสนา มีการจัดตั้งสมาคมนักเรียนไทยในปากีสถาน ทั้งนี้ มีแนวโน้มว่าคนไทยให้ความสนใจไปศึกษาต่อในปากีสถานเพิ่มขึ้น

ข้อตกลงระหว่างไทยกับปากีสถาน ที่สำคัญได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศ (ปี 2499) พิธีสารแก้ไขสนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (ปี 2501) อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (ปี 2523) ความตกลงทางการค้า (ปี 2527) ความตกลงทางวัฒนธรรม (ปี 2534) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่าง BOI ไทย-ปากีสถาน (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยเรื่องการส่งกำลังบำรุง (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมเฉพาะเรื่องอื่น ๆ (ปี 2547) พิธีสารว่าด้วยการปรึกษาและความร่วมมือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศไทยกับปากีสถาน (ปี 2547) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการโอนตัวผู้กระทำความผิดและการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (ปี 2550) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมด้านการค้าระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556) และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งสภาธุรกิจร่วมระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556)

นายอิมราน ข่าน
(Imran Khan)

ตำแหน่ง	นรม.
เกิด	5 ต.ค.2495 (อายุ 70 ปี/ปี 2565) ที่เมืองลาฮอร์ รัฐปัญจาบ
การศึกษา	จบประถมศึกษาจาก Aitchison College เมืองลาฮอร์ ปากีสถาน จบมัธยมศึกษาจาก Royal Grammar School Worcester สหราชอาณาจักร จบปริญญาตรี ด้านปรัชญา การเมือง และเศรษฐศาสตร์ จาก Keble College, Oxford University สหราชอาณาจักร
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสครั้งที่ 3 กับนาง Bushra Maneka
พรรคการเมืองที่สังกัด	พรรค Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI)
ประวัติการทำงาน	
ปี 2519-2535	นักกีฬาคีฬาทีมชาติ
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2539	ผู้ก่อตั้งพรรค Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI)
ปี 2545-2550	สมาชิกรัฐสภา
ปี 2556-2561	สมาชิกรัฐสภา
ส.ค. 2561	นรม.คนที่ 22 ของปากีสถาน

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- เป็นอดีตกัปตันทีมคริกเก็ตปากีสถานที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก ซึ่งเคยสร้างชื่อเสียงในการชนะการแข่งขันคริกเก็ตระดับโลก เมื่อปี 2535
 - เป็นผู้วิจารณ์การแข่งขันคริกเก็ตในรายงานกีฬาของสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ
 - เป็นผู้ก่อตั้งองค์กร Shaukat Khanum Memorial Trust ซึ่งเป็นองค์กรการกุศลด้านการวิจัยและพัฒนาโรคมะเร็ง เมื่อปี 2534
 - เป็นผู้ก่อตั้งวิทยาลัย Namal เมืองลาฮอร์ เมื่อปี 2551 ซึ่งมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมไฟฟ้า และบริหารธุรกิจ
 - เป็นแกนนำพรรคฝ่ายค้านประท้วงขับไล่รัฐบาลของนายนาวาซ ชารีฟ เมื่อปี 2557 เนื่องจากไม่พอใจผลการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี 2556
 - มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับองค์กรศาสนาฝ่ายขวาและกลุ่มผู้นำอิสลามที่มีแนวคิดนิยมความรุนแรงสุดโต่ง จนได้รับสมญานามว่า “Taliban Khan”
-

คณะรัฐมนตรีปาकिสถาน

ประธานาธิบดี

นรม.

รมว.กระทรวงการเดินอากาศ

รมว.กระทรวงการสื่อสาร

รมว.กระทรวงกลาโหม

รมว.กระทรวงยุติธรรม

รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ การฝึกอบรมอาชีพ ประวัติศาสตร์ชาติ

และมรดกทางวรรณกรรม

รมว.กระทรวงกฎหมายและการยุติธรรม

รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

รมว.กระทรวงการเคหะ และการจ้างงาน

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและผลผลิต

รมว.กระทรวงสารสนเทศและการกระจายเสียง

รมว.กระทรวงสิทธิมนุษยชน

รมว.กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม

รมว.กระทรวงข้อมูล เทคโนโลยีและการสื่อสาร

รมว.กระทรวงการประสานงานระหว่างจังหวัด

รมว.กระทรวงมหาดไทย

รมว.กระทรวงกิจการแคชเมียร์และกิลกิตบัลติสถาน

รมว.กระทรวงกิจการทางทะเล

รมว.กระทรวงควบคุมยาเสพติด

รมว.กระทรวงความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติและการวิจัย

รมว.กระทรวงการวางแผน พัฒนา และการปฏิรูป

รมว.กระทรวงพลังงานและการปิโตรเลียม

รมว.กระทรวงการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

รมว.กระทรวงการรถไฟ

รมว.กระทรวงกิจการศาสนาและความปรองดองระหว่างศาสนา

รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รัฐมนตรีแห่งรัฐรับผิดชอบรัฐบาลกลาง ภูมิภาคชายแดน

รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำ

Arif Alvi

Imran Khan

Ghulam Sarwar Khan

Murad Saeed

Pervez Khattak

Ms. Zubaida Jalal

Makhdoom Khusró Bukhtiar

Shafqat Mahmood

Dr. Mohammad Farogh Naseem

Shah Mahmood Qureshi

Chaudhary Tariq Bashir Cheema

Muhammad Hammad Azhar

Syed Shibli Faraz

Shireen M. Mazari

Khalid Maqbool Siddiqui

Amin Ul Haque

Fehmida Mirza

Ijaz Ahmad Shah

Ali Amin Khan Gandapur

Ali Haider Zaidi

Muhammad Azam Khan Swati

Fakhar Imam

Mr. Asad Umer

Omar Ayub Khan

Muhammad Mian Soomro

Sheikh Rasheed Ahmad

Noor-Ul-Haq Qadri

Mr. Fawad Ahmed

Sahibzada Muhammad

Mehboob Sultan

Muhammad Faisal Vawda